

Банката, която азъ на втория день още напуснахъ. Но тогава стана грѣшка. Отпосле се разбра, че други длѣжности е имало, по-добри и по-подходящи за мене, така, напр., ако се не лѣжа, кореспондентски длѣжности. Работата е била да се проучватъ известни въпроси и докладватъ. Ето спасението! Ето най-хубавото разрешение на въпроса какво да правя, каква работа да заловя! Г. Чакаловъ ще направи хиляди повече добро на мене сега, отколкото въ 914 год. Нека ми се даде една такава „кореспондентска“ длѣжностъ съ 250—300 лв., като се командировамъ къмъ тукашния клонъ. Съ най-голѣма добросъвѣстностъ и умѣние азъ бихъ се заловилъ да приготвя доклади било върху земедѣлието, търговия или индустрия въ Добруджа. Тоя край азъ го познавамъ най-добре и макаръ да не съмъ икономистъ по специалностъ, разбирамъ какво притежава, и какво му трѣбва за напредъ.

Ето, Григоре, въ що се състои просбата ми. Трѣбва да се вземе тази работа. Надѣвамъ се, че г. Чакаловъ нѣма да откаже на мене, а още повече на тебе. Освенъ това да не се забравя, че азъ съмъ членъ на „Дружеството (Съюза) на българскитѣ учени, писатели и художници“, на който членъ е и г. Чакаловъ, така че и по дружествена солидарностъ азъ очаквамъ внимание и подкрепа.

Не зная, чувствувамъ, че не твърде съмъ убедителенъ, но въпросътъ е съдбоносенъ за мене. Ако това стане, азъ ще мога да почина, да пора-